

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 12. Apostolici Nugariolanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII. accensas in synagogis, eoque afferbant
A.C. 1290. dona, ut impetrarent sanitatem ægris,
 faustum iter versantibus in mari, pro-
 speram a prole solutionem parturientibus,
 fecunditatem sterilibus. Quamobrem
 volumen quinque legis libros continens
 eodem, quo Judæi, colebant ritu: quod
 Christianis quoddam idololatriæ genus
 videbatur. Papa tam indignas res sub-
 laturus Fratribus Minoribus Inquisitionis
 officium in provinciis Arelatensi, Aquen-
 si, ac Embrodunensi exercentibus scri-
 psit, ut in illas sedulo inquirerent, ac son-
 tes velut idololatrias vel hæreticos tra-
 ctarent. Dabat 20 Febr. 1290.

SUP. UNO §. XII.

Apostolici condemnantur.

Eodem anno Papa Nicolaus quosdam
 Religiosos perhibitos, qui se Apostoli-
Rayn. 1290. cos nominabant, iterum damnavit. In
n. 51. suis hac de re litteris ad omnes Epis-
Sup. l. 86. copos scriptis ita loquitur: Papa Grego-
§. 48. rius X in concilio Lugdunensi conde-
 mnavit cunctos Ordines Mendicantium
 post generale concilium Lateranense in-
 ventos, nec a Summa Sede confirma-
 tos. Nihilominus Papa Honorius IV
 comperit, quosdam contempta hac inhi-
 bitione sub nomine Ordinis Apostolorum
 nova indutos veste in varias orbis partes
 se

se diffundere, colligere stipem, & mali exempli vitam ducere; nonnullos etiam hæresibus infectos esse. Igitur hanc sectam omnino dissolvere voluit, & vobis imperavit, ut omnes illos, qui eam profiterentur, atque vestris in diocesisibus agerent, per censuras cogeretis ejus vestem deponere, ac exhortaremini ad intrandum Ordinem approbatum aliquem, si vitam religiosam amplecti cuperent. Ecclesiasticas censuras si spernerent, per carcerem eos vel aliter puniretis etiam invocato, si opus esset, Magistratus civilis præsidio, ac prohiberetis, ne Christiani eos reciperent, aut stipe donarent. Habemus hanc Papæ Honorii constitutionem datam 11 Martii an. 1285. Papa Nicolaus eam confirmans addit: Quocirca præcipimus, ut hujus generis homines, siqui vestris in diocesisibus commorentur, per censuras adigatis, ut omnia veste sua respondeant de capitibus doctrinæ Christianæ, de quibus eos ab Inquisitoribus provinciarum diligenter volumus examinari consultis tamen horum vagantium Præsulibus. Nec permitteatis, ut illi per orbem currant, concionentur, aut confessiones audiant, vel Apostoli dicantur. Hos Apostolicos, ut se vocabant, condemnaverat etiam synodus Cicestræ in Anglia per Episcopum Gilbertum anno priore habita.

Sæcul. XIII.
A.C. 1290.

Bullar. Hon.
IV. Const. I.
Rayn. 1286.
n. 36.

1286
c. 39.
to. 11. Cons.
p. 1352.

X 4 Hujus

Sæcul XIII.
A.C. 1290.

*Legna in
Direct. In-
quis. p. 271.*

Hujus sectæ author creditur Gerardus Segarella Parmæ obscuris natus parentibus, indoctus & parum prudens: qui sub annum 1246, cum esset juvenis, inter Fratres Minores recipi cupierat. Non admittus, in eorum templo hærebat, quantum poterat, & attente spectabat imaginem, quæ Apostolos exhibebat palliis soleisque indutos, ut pingi solent. Itaque homo rudis statuit Apostolorum vitam imitari. Aluit barbam & crines suos: sibi curavit confici vestem nigram cum pallio albo e crasso texto ciicino: assumpsit funem pro cingulo, & soleas more Fratrum Minorum. Tum vendit ædiculam suam, & accepto ejus pretio conscendit saxum, in quo alias Prætor Parmensis ad populum dicebat: accivit homunciones aliquos haud procul inde aleis in foro ludentes; & suam eis pecuniam projecit clamans: Capiat, qui volet, ac sibi habeat! Illi ea mox collecta ludum repetebant suum, impia in Deum verba præsentem Gerardo evomentes.

Cum aliquamdiu Parmæ mansisset solus, socium primo quendam Robertum nomine, qui servierat Fratribus Minoribus, deinde brevi triginta comites obtinuit. Sed quia semper otiosi, nec sectatores suos curæ habere voluit, unus eorum, Guido Putagus dictus itidem Parmensis se illis ducem præbuit: postea hunc

hunc ferendo impares, quendam Mat-
thæum sibi præfecerunt. Jam in multas
Italix urbes se disperferant: & hæc pri-
ma pars Faventiam advenit, ubi tunc e-
rat Gerardus Segarella, qui magna ibi
crimina committebat. Discipuli ejus
exemplo se tradebant omni impuritatis
generi. Valuit hæc res ad augendam
sectam: quæ per totam propemodum
Europam se diffundebat: at Segarella
manebat Parmæ. Urbis Episcopus
tunc erat Opizon a S. Vitale Papæ In-
nocentii IV nepos, qui sub annum 1280
Segarellam captum in carcere aliquam-
diu tenuit: sed cum is insanum se simu-
lasset, hinc eductum in palatio retinuit
suo, ubi omnibus ludibrio idem fuit. Post-
modo de criminibus ejus cæterorum-
que Pseudoapostolorum edoctus Episcopus
eos Parma & tota ex diocesi pepulit an.
1286. Tandem post annos quatuorde-
cim Segarella ejusdem Episcopi & In-
quisitoris Manfredi jussu comprehensus
iterum, damnatus, & combustus est 18
Julii an. 1300.

Sub idem tempus, quo Papa Nicolaus
IV falsos Apostolicos condemnavit, Ray-
mundum Goffredum Ordinis Minorum
Ministram Generalem voluit inquirere in
quosdam ejusdem Ordinis & Narbonen-
sis provinciæ Religiosos, qui Petrum
Joannem Olivam sectantes, statum reli-
quo-

Sæcul. XIII.
A.C. 1290.

Vading.

1290. n. IX.

Bzov. n. 4.

Sæcul. XIII.
A. C. 1290.

quorum Fratrum damnarent, & sibi longe plus familiaritatis cum Deo esse perhiberent; in provinciis tamen offensivam ac turbas excitarent, & errores contra sanam doctrinam spargerent. Raymundus Bertrandum Cigoterium comitatus Vindascimi Inquisitorem illam rem gerere ac sibi perscribere jussit, eandem comitiis brevi Lutetiæ celebrandis expositurus. Eventus docuit quosdam illorum spiritualium, quales quidem se jactaverant, reapse in errores incidisse: quod disciplinæ regulari obfuit: nam quoties aliquis eam instaurandam dicebat, unus de hac secta esse ferebatur.

§. XIII.

Concilium Nugariolanum.

Amanius Gerardi V Comitis Armeniacensis frater annos viginti octo Archiepiscopus Auscensis erat, cum Nugarioli in comitatu Armeniaco sabbato post annuam assumptæ in coelum Virginæ Matris memoriam 19 Aug. 1290 concilium provinciale habuit, cui aderant sex ejus Suffraganei, scilicet Coserani, Oleronis, Tarbarum, Lascuræ, Ariæ, & Vafatarum Episcopi cum Procuratoribus Convenarum vacante sede. Id concilium canones decem edidit. Primus ita sonat: Tarbarum & Oleronis Episcopi Comitem

Gall. Chr.
to. I. p. 110.
to. II. conc.
p. 1353.
Et 2444.